

عنوان مقاله:

نگاهی تطبیقی به انگاره عهد عتیق و قرآن کریم از پنداره «پسر خدا بودن عزیر» و انعکاس آن بر نگاره های اسلامی

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات هنر اسلامی، دوره 20، شماره 50 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

حبیب مکارم نژاد - گروه ادیان و عرفان، واحد خرم آباد، دانشگاه آزاد اسلامی، خرم آباد، ایران

علی فتح الهی - گروه ادیان و عرفان، واحد خرم آباد، دانشگاه آزاد اسلامی، خرم آباد، ایران

اردشیر منظمی - گروه معارف اسلامی و فلسفه اسلامی، دانشگاه لرستان، لرستان، ایران

خلاصه مقاله:

در متون بنیادی دین یهود مانند عهد عتیق و تلمود کم ترین اشاره ای به مفهوم «ابن الله» بودن عزیر نشده است. با این وجود، قرآن یک بار به روشنی (توبه/۳۰) و بار دیگر نیز به صورت تلویحی (بقره/۲۵۹) در چگونگی مرگ عزیر از وی، نام برده است. این نوشتار با روش توصیفی-تحلیلی، به تطبیق جایگاه عزیر در متون مقدس یهود و اسلام می پردازد. با بررسی و تدبر در متون معتبر یهود هیچ اثری از مفهوم پسر خدا بودن عزیر به دست نیامد. حال آنکه در منابع مهم تفسیری اسلامی میان مفسران مشهور، درباره این انگاره، نه تنها وحدت روبه و نظر دیده نمی شود، بلکه با برداشت های متفاوتی از این نسبت روبه رو هستیم. چنانکه آلوسی و فخررازی آن را نسبتی حقیقی دانسته، اما بحرانی و طباطبایی آن را نسبتی مجازی و تشریفی می پندارند. در این میان، مفسرانی نیز هستند که آن را باور عده ای معدود یا فرقه ای منقرض شده از یهود پنداشته اند و یا اساسا درباره این نسبت توضیح روشنی نداده اند. این پژوهش می کوشد نشان دهد که دیدگاه مفسرانی که مفهوم ابن الله بودن را صفتی تکریمی و تعظیمی برای عزیر در نظر گرفته اند، می تواند درست و قابل پذیرش باشد. اهداف پژوهش: بررسی مفهوم «ابن الله» بودن در متون بنیادی دین یهود. بررسی دیدگاه مفسرانی که مفهوم ابن الله بودن را صفتی تکریمی و تعظیمی برای عزیر در نظر گرفته اند. سوالات پژوهش: مفهوم «ابن الله» بودن در متون بنیادی دین یهود چیست؟ دیدگاه مفسرانی که مفهوم ابن الله بودن را صفتی تکریمی و تعظیمی برای عزیر در نظر گرفته اند چیست؟

کلمات کلیدی:

ابن الله، عهد عتیق، قرآن، یهود و اسلام، نگارگری اسلامی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1882432>

